

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ русскихъ святъ) о 5-й годъ поп. Литер додатокъ „Библиотека наизнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат аркушъ кождого 15-го и послѣднаго дна кождого мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи заслѣдуютъ лиши на попередне застеженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ одни строчки печатаніе, въ рубр. „Надѣлане“ по 20 кр. а. в. Реклама неопечатаніе вѣльшъ бѣтъ порта. Предплату и инсераты принимаются: у Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; Heinrich Schalek, Wollzeile 12; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; Moritz Stern, Wollzeile 22; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Гамбургѣ Valentini & Co., K鰍nigstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россїи Редакція „Киевской Старинѣ“ въ Кіевѣ и почтовы уряды.

Дѣло

Запросы до предплаты на рѣкѣ 1885.

Съ днемъ 1 (13) Съчня 1885 розпочали мы шестій рѣкѣ выдавництва „Дѣла“. Условія предплаты поданія повышше.

Предплату просимо отновити якъ найскорше, понеже якъ „Дѣло“ такъ и „Библиотека наизнам. повѣстей“ печатаючи лише въ обмеженіи числѣ, такъ що познѣйше зголосившіи могли бы початковыхъ чисель не дѣстати.

Новій предплатники „Библиотеки наизнам. повѣстей“ дѣстануть початокъ повѣстіи: „Батько Горю“ (8 аркушовъ) даромъ.

Для догдѣности П. Т. Предплатники „Библиотеки наизнам. повѣстей“ постараюся Администрацію „Дѣла“ о готовіи окладинки (цѣлѣ въ полтоно съ вытисками и съ вилочоченымъ заголовкомъ на хребтѣ) для поодинокихъ повѣстей, котрій П. Т. Предплатники, почавши бѣтъ повѣстіи „Батько Горю“, за малю досплатою (25 кр. бѣтъ одної повѣстії) будуть могли дѣставати, але вѣдь условіемъ, що найменше 100 предплатниковъ зголосившіи съ такими жаданьемъ. За вправленіе книжки жадає тутешній переплетчикъ 15 кр. Єсли-бы мінімальне число 100 не зголосилося, вѣдь случаю присланій 25 кр. дочислються до дальшої предплаты. Досплату на окладинки до повѣстіи „Батько Горю“ належить прислати найдальше до 1 (13) лютого 1885, а до дальшихъ повѣстей все съ присылкою першої частіи предплаты.

Предплату слѣдує переслати (найдогдѣйшіе переказомъ почтовымъ) до „Администрації Дѣла у Львовѣ“.

При письменномъ замовленію „Дѣла“ або „Библиотеки“ просимо все точно подати адресу замовляючого, часъ, до якого має часопись посыпаться, и часъ сплати належної предплаты.

Рѣвножъ просимо всѣхъ Вп. нашихъ Предплатниковъ, у котрьихъ маємо ще залегости, щоби чимъ скорше ихъ надѣсли, бо съ концемъ року редакція мусить вирѣвати всѣ свои рахунки.

Черезъ Администрацію „Дѣла“ можна предплачувати літературно-науковий журналъ „Киевская Старина“. Предплата — лише цѣлорѣчна — виносить 15 кр. а. в.

Редакція и Администрація „Дѣла“
ул. Галицка ч. 44.

Політика десперації.

Съ концемъ минувшого року, вѣдь ста-
тахъ: „Консолидуймось“ и „Не тратимо рѣ-
вноваги!“ указали мы вѣдь виду близькихъ вы-
боровъ до ради державної и макіявелизму

польского центрального комитету выборчого на потребу вѣдь нынѣшну хвилю откинуты на бѣкъ всякий нашій домашній етическій и літера-
турний споры и получиться вѣдь одну ворозрыв-
ну фалангу до грядущої акції выборчої. Весь край, на що маємо доказы вѣдь рукахъ, оду-
шевившись симъ нашимъ пелицемъ єрнімъ покли-
комъ до солидарности и мы жили уже надѣю-
що взаимна вирозумѣлостъ и тяжкій досвѣдченія
зъ недавної бувалющини нацутять насть на
дорогу солидарности и що не вернєса вже
нѣкогда печальній часъ, коли триміліонный
руський народъ для обороны своїхъ правъ съ
горкимъ болемъ у груди, поневоли, висылавъ
трехъ пословъ до парламенту цислітавскаго.

Надѣя та зросла еще бѣльше вѣдь душі нашій, коли небавомъ потому всѣ органы кра-
евого шовинизму ударили на алярмъ и кождый зъ нихъ своимъ окремимъ способомъ: теро-
ризмомъ, кокетованьемъ съ „ukrainofiliами“,
ревеляціями „Fremdenblatt-бѣвъ“ и другими подобными средствами старався за всяку цѣну
роздбити Русиновъ на два таборы. Читаючи тѣ
всѣ елюкубрації, набирали мы пересвѣдченія,
що Русини вирошли вѣдь зъ пѣра „молодого
воробця“, спознаються на „штукахъ“ тради-
ційної політики „доброго сусѣда“, а научени
досвѣдченіемъ якъ-разъ пойдуть тою дорогою,
якою ити вѣдь такихъ случаюхъ кождому наро-
дови наказує здоровий змѣсъ політическій. Мы
думали, що и вѣдь тероризмъ изъ стороны зван-
крутованихъ отчайдуховъ, и вѣдь тяжка обуда,
виголошена хочь-бы голоскомъ Сирени, не бѣ-
вернуть нынѣшнаго галицкого Русина бѣтъ ро-
боты выборчої, бѣтъ посвященія и трудовъ, бо
мы вѣрили крѣпко, що вѣдь виду загальнаго
ободренія и успѣшної працѣ нашихъ патріо-
тѣвъ щезла зъ посередь насть малодушність
а тымъ бѣльше партійність и якъ-то егоистич-
ній інчимъ неоправданій взгляды. Малі диссо-
нанси, якъ насть бѣтъ часу до часу долѣвали
зъ деякіхъ сторбъ, не мѣшили намъ, такъ
якъ ихъ жереломъ були або неспособній му-
зикантъ, або розбитій скрипцъ. Русь отжала,
отродилась, освѣдомилася съ своими святыми
обовязками, почула свое достоинство, то —
думалось намъ — нема вже и тої адской
сили, щоби насть безправно и безкарно здоп-
тати змогла.

Однакожъ инакше думалось, инакше скла-
лось! Кореспондентъ до „Neue fr. Presse“
подавъ вѣдь дописи свой зѣ Львова зѣ днія 19
съчня до сего централістичного органу такї
ревеляції о намѣреніяхъ деякіхъ кружківъ
руськихъ вѣдь справѣ слѣдуючихъ выборовъ до
ради державної, що широкій нашій надѣвъ на

лѣпшу недалеку будучиность поневоли укрылись
густымъ туманомъ. Отъ що пишеть тамъ:

„Зъ табору „українофіловъ“ („Ukrain-
en-pen“!), котрій бѣтъ часу до часу стараються
высунутись на передъ, вийшовъ недавно тому
покликъ, щоби проводирѣ обохъ рускихъ
фракцій вѣдь широкихъ приготовленъ зъ
сторони Поляковъ чайже разъ вийшли зъ своїхъ
апатіи и зложили плянъ до побороти спольного
противника, замѣсть щоби вѣдь розумкахъ фа-
талістичныхъ опустили руки. Небавомъ по-
т旣ъ навязано переговоры, щоби зъорганизу-
вати центральний комитетъ выборчий, до ко-
того оба сторонництва „старыхъ“ и „моло-
дыхъ“ мали вислати своїхъ мужівъ довѣрія.
Здавалось, що дѣло розвинеся якъ найкрасше
и Поляки почали вже по своему звичаю кида-
ніемъ всякихъ подозрѣвань показувати свою
неохоту такої солидарности, коли паразъ вид-
нѣйшій представитель старорускій партії ко-
алицію ту розбили заявленьемъ, що они по-
звѣлій розвазѣ всѣхъ обстоятельствъ прїшли
до пересвѣдченія, оттягнувшись на сей разъ зо-
всѣмъ бѣтъ веденя выборчої кампанії. Що-жъ
спонукало пп. Павлікова, Геровскаго и др. до
такого рѣшучого отказу? О сколько намъ
вѣдомо, то старорускій партії на подставѣ до-
стовѣрнихъ информацій мала набути пересвѣд-
ченія, будто при слѣдуючихъ выборахъ до
ради державної комитетъ польскій такъ под-
готовивъ дѣло, що зъ помежи старорускіхъ
нѣ одинъ не буде вѣдь силъ дѣстасись до пар-
ламенту. Навѣть на выборѣ придворного со-
вѣтника Ковальского вѣдь округѣ выборчомъ
Стрѣй-Дрогобич-Жидачевъ, де пороблено значай
змѣни вѣдь статѣ урядничомъ, годѣ напевно
числити.

„Вѣдь такихъ обставинахъ уважаюти „старорускій“ злинивъ дѣломъ — организувати
дорогій апаратъ выборчий, зъ котрого східну-
вали-бѣ лишь „молоді“, числово слабій и по-
потребуячий прото кооперації (помочи). „Старій“
не чуються оттакъ обовязаными попирати політику тихъ земляківъ, котрій, жадні
бути завсѣдь оригиналами, кидаются на
шію то Полякамъ то Чехамъ, и котрій й тѣ-
перь намѣряють выполнити вѣдь радѣ державної
ефектове salto mortale. Такимъ політическимъ
микунамъ (Amphibien) — мѣркують вѣдь та-
борѣ такъ звавыхъ „святоюрцѣвъ“ — витя-
гати каштанцѣ зъ жару годѣ, — бо имъ и
такъ не откажуть потрѣбної помочи анѣ пра-
вительство анѣ Поляки. Навѣть трудно жадати
нынѣ бѣтъ „старорускіхъ“, котрій вѣдь своїмъ
часѣ наслѣдки вступленія до кола польского
послобѣ Качали и Федоровича вѣдно оцѣнили,

щоби они съ свѣдомостю помогли деякимъ
горячимъ головамъ до намѣреного звороту політического. На случай однакожъ, коли-бы вѣ-
дь якимъ округѣ выборчомъ несподѣвано (!) по-
казалася можність выбору „староруского“
кандидата, тогдь досить буде уповномочнити „Раду Руску“, щоби она, не оголошуячи
себе выборчимъ комитетомъ, розвинула акцію и доложила всего впливу вѣдь користь сего кан-
дидата. Вѣсть, будто „старорускій“ намѣрили
зовсѣмъ отклонитись бѣтъ теперѣшній акції
выборчої, есть прото, якъ бачите, зовсѣмъ
невѣрна. — На сїмъ кончиться кореспон-
денція.

Прочитавши єи, признаемся, мы здигнули плечима! Зъ кождого слова, зъ кождой строчки
сихъ ревеляцій, котрій по словамъ кореспон-
дента, мали-бы бути вѣрнимъ отраженемъ політического успосблена такт званої „старорускій“
партиї, кермуючої доси судбою нашого народа, повѣяло на насть такимъ могиль-
нимъ холодомъ, якъ-бы справдѣ вже Русь
наша стояла на краю глубоко викопаного вѣ
противниками гробу, а надѣ нами повисъ ри-
скаль неумолимого гробара! Такъ вже до того
мы доборолись, до того дополитиковались,
щоби остаточно живымъ скакати у яму?

Зъ другої сторони пересвѣдили насть тѣ
ревеляції, що дѣйство суть помежи нами оди-
нницѣ а може и ширій кружки людей, що
стративши надѣю на успѣхъ широкої и ин-
тезивної працѣ всего патріотичного загалу
руського вѣдь послѣдніхъ рокахъ и вѣдь нынѣш-
ній хвили, думаючи симъ принести побльгу
своему народови, надѣ котрьимъ бѣтъ часу до
часу плачутъ и падаютъ, що съ десперацію
вѣдь душі и десперацію на устахъ кличуть
его до гнилої пасивності, до нечестної утечі
зъ боєвища.

Але и трету, пайтємнѣйшу сторону зра-
джають згаданій ревеляції. Ото тѣ самі оди-
нницѣ чи кружки мнимої „старорускій“ партії
кличути всѣхъ лишь для того до abstinenції
політического, бо для нихъ, для сихъ одиць
затвореній при грядущихъ выборахъ ворота —
здася до якогось Едену. Для насть нема спа-
сенія, голосять они, — и тому не радимо
нѣкому братися за дѣло выборовъ и только
тогдѣ пошробувати, якъ для насть безъ коштівъ
и трудовъ отчинитись случайно яка форточка.
Ото тогдѣ поклонимось „Радѣ Рускїй“, а она
впливомъ своимъ допоможе намъ репрезенту-
вати Русь Галицку!

Дѣйство тѣ три сторони вявляються зъ
ревеляції кореспондента до „N. fr. Presse“,
если-бы мы хотѣли промовчати четверту, которая

кати повсюди велике супротивленіе. Наказъ Іо-
сифа II, щоби кождый урядникъ вѣдь часѣ трехъ
лѣтъ вуличивши точно нѣмецкою мовою, посыланье
Нѣмцѣвъ (Kulturtr鋐er-бѣвъ) вѣдь не-нѣмецкій про-
вінції (до насть — зѣмельнихъ Чехівъ, таакъ
званихъ „Бемаковъ“) и германізованье школъ,
вѣдь значило только, що тонтата національна
права. Мадяре виступили перші вѣдь оборонѣ сво-
го языка и народности, котрій давнѣйше по-при-
датинції хоче вѣдь части животелі, и ставили
себѣ програму: Угорщина мусить стати мадяр-
скою, щоби Мадяре не зѣмчилася або не засла-
вянішились. Зъ того часу и отрѣчаемось вѣдь Угор-
щирѣ съ проектами Мадяровъ — змадаризувати
Словенцівъ и Дальматинцівъ. Тѣ-жъ знову, прї-
давленій до стѣни, роблять опозицію вѣдь той спо-
собъ, що для власного спасенія всѣми силами
стараються розвинути свою національностъ и вѣдь
паровимъ поспѣхомъ працюють коло бѣтодженія
своїхъ літературъ и націонализованія школъ. Прочі
Словенцівъ Австрії починають мимо волї
симпатизувати съ тымъ рухомъ и отѣ бѣживати
на ново панславистичній тенденції.

Небавомъ по смерти Йосифа II (1790 р.) до-
кончеся важный для всїхъ Славянини актъ на-
конечного розбору Польщѣ. Вѣдь бѣтъ бѣр вѣ-
дѣ участія по-при дѣвѣ нѣмецкій держави и одна
братнія, славянська, вѣдвалася, що за-для сїї
обстанови повстане вѣдь родинѣ славянської роз-
борѣ, — але съ часомъ удалось писателемъ слав-
янськимъ повесті дѣло такъ, що волї неспавнѣ
вернулася якъ-разъ противъ Нѣмцѣвъ. Съ часомъ
выробилось понятіе, що одинъ зъ нѣмецкіхъ по-
тентатовъ першій піддавт гадку розбори Поль-

щу, що надѣ симъ працювали Нѣмцѣ-дипломаты,
що розборовими войсками проводили Нѣмцѣ-гене-
ралы, ба — що павѣтъ царь лишь для того зго-
дився на розборъ Польщѣ, бо есть походженія нѣ-
мецкого, — однѣмъ словомъ актъ розбору Поль-
щѣ представлено вѣдь великимъ кривицами, зро-
бленими Славянинству черезъ Нѣмцѣвъ. Що-жъ по-
дѣбного повторилось еще при влученію Кракова
до Австрії. Вѣдь прочимъ Россїя яко славянській
держава, прощено остаточно все окорше чимъ
Нѣмцѣвъ.

Подѣль Польщѣ мавъ однакожъ еще и другій
послѣдствія. Другій славянській народы задумались
надѣ симъ историчнімъ фактъ, а зъ задумки
сїї вирошли згадки про колишніу свою могутчостъ.
Чехи, Моравини и Словаки нагадали себѣ своїхъ
Бойміровъ, Святошівъ и Коцельвъ, спытали
себе, хто зруйновавъ ихъ бѣчину и отпovѣло со
бѣ тихенъ: Нѣмцѣвъ. И Волохи зрозумѣли, що
и ихъ дѣлено колись на способъ Польщѣ. Те саме<br

кристализуя въ тихенкѣй молитвѣ о помочь до центральности — нашихъ дотеперѣнныхъ пропекторовъ, спрѣдавшихъ наше за министерства Байста и Гискры за дешеву цѣлу Полякамъ! А сї три стороны сеи глубоко подуманы и будто политично зреѣми одиницами инавгурованы политики мѣстятся въ трехъ понятияхъ: политична смерть, десперациа и партійность посунена до крайности.

Довго говорить на той тематѣ, разбирали и поясняютъ его годѣ, а доказывать правду, что дѣйстно нашлись межи нами таки одиницѣ и съ такими поглядами на конституціонализмъ, оно и не треба, бо ревеланть (намъ лично звѣстный пехристъ) передъ написаніемъ сеи кореспонденціи не только що информувавши широко у тыхъ самыхъ одиницѣ о положеніи нашего львовскаго передвыборчаго комитету и информаціи его суть въ большої части вѣрпій, але се есть прилюдно тайно межи львовскими Русинами, що тѣ малодушніи одиницѣ старалися дуже усилено и всікими средствами черезъ цѣлый мѣсяцъ если вже не разбити нашъ комитетъ, то бодай спишити его роботу. Що такій-же комитетъпольскій розвивувъ уже нынѣ акцію свою широко, съ току обставиною они навѣтъ и не числились. Имъ здається „все равно“: для десператівъ и море по колѣни!

Только-жъ такъ не буде, люби панове, якъ вамъ захотѣлось! Ще не у всѣхъ серцахъ рускихъ выгасъ жаръ любви до доля свого народа. Ще деморализація не пустила кореня въ ядро рускої душѣ. Ще не ослабли въ насъ руки до працѣ и Русь Галицка не заховасъ свои головы подъ мягкую подушку въ хвили, коли бьють громы! Якъ-бы вы ради раздѣлти нась на таборы, подъустити клеветою друга на друга, здеморализувати нась, указуючи въ далекой дали и богатство и силу; якъ-бы вамъ хотѣлось налити въ серца нашіи поганои отруѣ индиферентизму а може и пропадності, завести на пустыню бездѣльности, споганити руске имѧ въ очахъ народа австрійскихъ, — Русь за вами не то не пойде, але и отвернется отъ васъ съ презрѣніемъ, поки не поправитеся! Дѣла выборовъ до ради державной мы не пустимо зъ рукъ, а здорово-вомыслия органы працы рускої, котрій доси акробатичныхъ вашихъ поглядѣвъ не подѣли, попрутъ святій пашь подвигъ. Мужівъ, що доси працували для добра Руси, — тыхъ зъувѣмо почити поўнимъ довѣріемъ и на будуще, такъ якъ заедно цѣнили мы ихъ высоко. Партийность и ексклюзивность не станутъ наими нѣколи руководити. Мы лишь пойдемо отвертымъ боемъ противъ тыхъ, що бажаютъ національной и политичной смерти нашему народа.

За сими словами, що неохотно появилися на нашихъ устахъ — бо не докоры а позитивна праца есть нашою програмою — за сими словами отзыываемо въ мысль нашихъ давнѣйшихъ статей въ дѣлѣ зближаючихъ выборовъ до всѣхъ патріотовъ нашихъ покликомъ: консолидуемся и не тратьмо рѣноваги!

Абстиненція политична, не поперта силою, значитъ одно, що самоубійство!

Тысячелѣтна рѣчица смерти св. Методія, апостола славянскаго.

Центральный комитетъ Велеградскій, занимающійся устроиціемъ торжественнаго обходу тысячелѣтної рѣчицы смерти св. Методія, бѣнѣсса до Преосв. Архієрея Сильвестра Сембраторовича, якъ предѣдателя рускаго комитету для обходу вгаданого торжества, слѣдуючимъ письмомъ:

„Ваше Преосвященство! Предкладаемъ Вашому Преосвященству бтову, котрою славный и вѣрный рускій нардѣ на празникъ Велеградскій въ честь Святыхъ Кирила и Методія запрашаемо и просимо о ласкаве обѣщанье того запрошения, щоби славный и намъ особливо дорогій рускій нардѣ якъ найчленінѣйшу ваявъ участъ въ нашої превеликій радости. Пріїмѣтъ, Преосвященный, вавѣренъ, що участъ Вашого народа буде намъ наймилѣшша.“

Отозва есть слѣдующа:

„Славяне католики! Всѣ почитатель Св. Кирила и Методія!

„Если нардѣ превозносить великихъ мужѣвъ, котрій свою дѣйностею просвѣтили и поднесли народного духа, показали дорогу ведучу до спасенія и въ хвиляхъ небезпечными бурями зволнованныхъ дѣламъ народнымъ мудро предводили, — такій нардѣ почитає себѣ и сповісѧ обовязокъ, котрый не лишъ вдачнѣсть серца, но и духъ часу на него вкладає.

Обходачи уроично знаменитій епохи въ житї такихъ мужѣвъ, отсвѣжуємо въ собѣ

память о нихъ, а при тѣмъ стверджаемо, що свѣдомій сѣмь цѣли, до котрои ведуть наше дѣла исланіцтва.

Съ днемъ 6 цвѣтня 1885 року засія той достопамятный день, въ котрому доповните тысичелѣть отъ смерти св. Методія, апостола вѣры христіанской и великого просвѣтителя славянскихъ народа. Насѣнѣе чрезъ Него и Его брата св. Кирила, прекрасно зайдло, и що доки Всевышній покликавъ Его до вѣчної славы, щоби подніявъ васлужену нагороду за свії труди, вже тѣшися плодами свії працївъ. Огнь тысичу лѣтъ збирало наші предки, збираемо и мы нынѣ, збирати будуть и наслѣдники нашій богатій плоды, покоячій на сїна засіяного св. Методія, а та плоды будуть тымъ больші, о сколько вѣрнѣшимъ будемо духови, въ котрому наша великий Святій обѹчавъ нашихъ предковъ, ведучи ихъ на лоно єдиноспасительної, святомъ католицкої церкви, а тымъ самимъ до жерела правдивої просвѣти. Той самъ духъ висловивъ насъ до Велеграда, де наша святій Апостоль свії богоугодне житїе закінчива, висловивъ тамъ осібливо року 1885, щоби мы тамъ отновили память о сїмъ св. Мужу, найбльшій добродію славянскихъ народа, щоби мы доказали такои любови, якъ бѣ масть у нашихъ предковъ. О нихъ то пише житієписець св. Методія, що въ день похорону Его беачисленне множество народа, великий и малій, богатій и бѣдній, мужівъ и невѣстъ вгromadiлися и съ слезами въ очахъ бгпровадили Его на мѣсто вѣчного спочинку. Отже и мы вѣзерѣмъ, сїмъ бо частину наслѣдія Методія вѣрїмъ и вѣрїмъ. І вѣрїмъ и вѣрїмъ.

(Листъ отъ Русина зъ Америки) Просила вѣтъ, якъ подає родичамъ одинъ синь, котрый въ нужденіи нашої Лемківщини уїїкъ до Америки. Мѣжъ нашими пише бѣнъ такъ: „Доношу Вамъ тую веселу новину: Прибувъ теперъ до Америки священикъ греко-католицкої церкви и знаходиться въ поблизькому мѣстечку отъ Shamokin, котрое называється Shena doah Ra. Въ недѣлю св. Праотецъ ходили мы, а ради їїдила желѣзницю до Shenadoah Ra отвідѣти нашого душпастиря іменемъ Ивана Волянського. Близько вже бѣть трохъ роківъ першій разъ чули мы литургію св. Іоана Златоустого. Були мы такожъ на утрени и вечери. Сердя наші були наповненій великою радостю, мало що не кождий плакавъ въ радості. Теперъ заарендували велику салю, въ котрой бгправляти буде наше богослужене такъ довго, поки Господь Богъ не допоможе намъ збудувати греко-кат. церкви въ Shenadoah. Сали таїа була посвящена черезъ душпастира Івана Волянського въ недѣлю Праотецъ по утрени. Сали таїа дуже велика, однакожъ не помѣстила всѣхъ, що вїшли въ богослуженіе. Душпастирь І. Волянський есть дуже милый и пріязній. До Америки прибувъ съ свою спургою. Тому дуже дивуються люди американські, а навѣтъ Поляки: „Що та св. щенікъ — кажуть — що має жену?“

оправї бібліотекъ школиныхъ: Чи звѣстно маністрівъ, що въ полуднєвомъ Тироли панує велике негодованье по поводу непорядківъ по школахъ и якъ бѣ думає сему зарадити? Чи звѣстно ему, що молодежі школи въ Тироли роздають книжочки до читання неморальні, нерелігійні и непедагогічні въхвалюючі франко-сільські и що думає бѣ въ сїй оправї зробити? — Интерцепція Кноца и товариши въ дотыкальному процесу вищої оправї відповідає друкарії Страхе, старокагол, священикови Нітльови и студентови Геренгавзерови за їхъ бесѣды, які они мали въ червні минувшого року на ступеніокомъ комерсъ въ Варнідорфъ въ Чехахъ. Бесѣды їхъ подала часопись „Deutsche Hochschule“ въ Праздѣ и збогала сконфісковану помимо того, що їїн присутній комисаръ на комерсъ не має нѣчого противъ ѿсії бесѣдъ їїн другихъ часописей не конфісковано, котрій їхъ бесѣды подавали. Проти самихъ бесѣдниківъ не вищено заразъ жадного процесу, ажъ доперва въ шесть мѣсяцівъ въ груднію и заразъ їхъ позамислено до вязниць и обходженею съ ними дуже остро, оправа ся оперлася ажъ передъ цвѣтю і цвѣсаръ приказавъ слѣдство застановити а увізенівъ увѣльнити. Кноца отже и его товариши внесли интерцепцію: Чи і зъ якихъ причинъ правителство або его органи вплинули на вищенье процесу Страхова, Нітльови и Геренгавзерови и чи правителство уважає наведене обходженею власті съ політичними обжалованіями за згднє съ законами і гуманітності? — Слѣдуюче засіданье ради державної має відбутися въ второкъ. На порядку днівній має засіданіе: Вибіръ комісії въ 24 членівъ для закону противъ соціалістівъ и для регуляції рѣкъ въ Галичинѣ; перше читанье угоды съ польничною желѣзницю; перше читанье проекту закону о додатковомъ кредитѣ на епископоку палату въ Станиславовѣ і оправданье комісії для конгресу о законѣ дотыкаючому дотації католицкіхъ священиківъ въ Фонд релігії їхъ.

ЗАГРАНІЦЯ.

Россія. „Правителство. Вѣстникъ“ оголосивъ слѣдуючу виїмну ідентичнію ноту межи міністрамъ дѣлъ заграниць Гирсомъ а нѣмецкимъ посломъ Швайніцомъ: Россійське правителство обовязується давати прускому (а за обортъ) на жаданье прускіхъ (російськихъ) підданихъ, котрій були-бы обжалованій або потяганий до отвѣчальності, евентуально засуджений або утекли передъ карою за слѣдуючу злочинства і провини: 1) Злочинства і провини і приготовання до нихъ наколи они вимѣреній противъ особи нѣмецкого цвѣсара (царя) або їхъ родини, якъ: убийство, насильство, тѣлесне ушкодження, умисне отбрана індивідуальної свободы, образа. 2) Обдумане убийство або намѣрене. 3) Роблене і укрыване динаміту і другихъ матерій вибуховихъ въ случаїяхъ, въ якихъ оно въ Пруссахъ (Россії) недозволено. Въ всѣхъ другихъ случаїяхъ, въ котрýchъ Пруси (Россія) захадають видаю за наведеній повыше злочинства, буде російське (іруське) правителство радо увзгляднати кождый случай і, наколи не буде жадною першою, въ виду дружніхъ отноженій обохъ державъ точно ѹо виконувати. Наколи злочинства і провини, задля котрьхъ жадається видають, були-бы доконані въ цвѣляхъ політичнихъ, то се не повинно наколи дати причину до невыдання привинившогося. Угоды їхъ становула правосильною въ днімъ 13 січня с. р. „Journ. de St. Petersburg“ каже, що есть переконаній, що нѣмецкій парламентъ розширить ѿ угоду на цвѣлу Нѣмеччину. „Середъ существуючихъ обставинъ можна бажати и вавѣтъ надѣя, що ѿ угоды найде наслѣдуванье въ интересѣ солидарності, яка вже всѣхъ монархівъ і стаєсь конечною для цвѣла суспільності, котра хотѣла бы вже разъ забезпечити злочинцівъ, що безкарно стараются лиши спокойнії своїї пристрасті.“

Англія. Дні 24 с. м. о 3 год. поподудній цвѣлій Лондонъ находити въ отрішній тревозѣ. О цвѣлій до 3 год. роздається отрішній гукъ при великомъ входѣ до Вестминстер-Галль и на входѣ до парламенту. Гукъ ся походить въ вибуху динаміту. І вибухъ показалося, наступили оба вибухи въ протиля колькожъ минутъ по собѣ. Вибухъ въ парламентѣ наробивъ богато шкоды, особливо въ палатѣ послівъ и въ передніхъ коматахъ. Мѣсце, де сидить звичайно Гладтонъ, зовѣмъ збурене, а мѣсце, де сидить Парнель и Ірландці, зовѣмъ неспащене. Въ сали заобіданій образы, рѣзьби и фрески зовѣмъ зруйнованій скляння отеля надѣя салюю розтрібовані. Въ Вестминстер-Галль зайдовъ бувъ заразъ по вибуху одинъ поліцістъ і найшовъ тамъ на склахъ якісъ пакетъ. Онъ хотѣвъ ѿзвести, але задля великої жары мусѣвъ ѿго кинута на оходи. Заразъ наступивъ другій вибухъ, а въ оходахъ виразило велику і глубоку яму. Двохъ поліцістівъ і колькожъ людей зостало тяжко раненихъ а богато людей покалѣченихъ. Въ Товрѣ надѣ т. зв. „блѣмъ Товръ“, котрого мури 3 до 4 метри груби, виразило зовѣмъ цвѣлій дахъ, въ одній сали, де переховувалася стара зброя, виразивъ вибухъ глубоку дѣру въ помості і знищивъ колькожъ труници. Кажуть, що причиною сего вибуху сталися двѣ женищі, видаланій черезъ Ірландцівъ, котрій підъ одяжею занесли динамітъ до наведеныхъ будинківъ і тамъ зручили міни підложила. Поліція однакожъ доси ще виноватихъ не виїльдада. — Въ Суданѣ можуть Англичане повеличати великою поїздою надѣ воясками Магдія. Ген. Стварть поїздивъ дні 17 с. м. коло жерель підъ Абдулзея 10000 воясками Магдія. Есіба була дуже завзята

ДОПИСИ.

Зъ Буковини.

(Доля одного румунізатора.) Якъ звѣстно, загаль нашихъ православныхъ священиківъ підпирає підъ сильною егidoю православної консисторії і митрополита Андрієвича-Морара румунізеніе нашого народа. Шляхта буковинська, хотъ въ нѣй єсть найменше крови румунської, підпирає такожъ румунізеніе нашого народа. Послы, котріхъ Буковина висилає до ради державної, навѣтъ такій, котрькъ лиши нардѣ рускій выбравъ, отъ якъ пр. Зотта, горляють въ радѣ державній і по министеріяхъ лиши за розвоемъ румунського народа, а за права народа руского въ Буковинѣ нема кому вставити. Тому жъ то всѣ власти политичні въ Буковинѣ повирають румунізеніе руского народа. Такъ дѣють і власти школи. Православна 4-класова народна школа въ Чернівціяхъ, до котрої переважно рускій дѣти ходять, румунізть тыхъ дѣтей. Недавно тому казавъ учитель тої школи п. Константиновичъ (Русинъ) молитися дѣтамъ по рускій; управитель сїї школи, вѣрвій рускій перекинчикъ Іванъ Литвинюкъ сваривъ за сїї п. Константиновича, „бо сїї школа волоска“, а то не школа волоска, лиши православна і удержує Фондомъ православній, котрій належить заробно до волоского якъ і до руского народа.

Загально звѣстна рѣчъ, що въ повѣтіяхъ Чернівціямъ, Сторожинецькімъ і Серетскімъ безпеременно учать въ школахъ дѣтей рускіхъ, котрій по волоски навѣтъ не розуміють, по волоски — отъ якъ въ Кучурої великомъ, въ Каменцѣ, въ Чагорѣ і пр. Сю румунізацию підпирають сильно школи інспектори окружні, котрими тутъ не люде здѣбній та педагоги, но люде втічноюю волоскою, що волоскою відзначаються ненавистю до русини. Сему лишь свойствомъ вавѣдає школи інспекторъ Стефановичъ — якъ теперъ писає Stefanovic — професоръ реальнї школи, свою відміннію на поїздѣ Чернівцій, бо загально вѣдомо, що волоскій інспекторъ народніхъ школъ зовсімъ непридатний. Онъ старається всіюду вводити по рускимъ громадамъ у школѣ язикъ волоскій.

Беть въ Чернівціямъ повѣтѣ громада чисто руска Чорнавка; осада то пра-руска, котримъ висписано: „Justitia regnogit fundatatem“. Тогда справедливості не буде підставою оїї державы“. — Одеся наступила інтерцепція посла Цалангера до міністра проїздівъ въ

и зъ-разу здавалося, что Магдій, побудувавши, бо війску его удалося було розбити англійську конницю. Підь вечеръ однакож удалося Англичанамъ прогнати зовсімъ війска Магдія зъ занятыхъ позицій и они, утѣкаючи, лишили 800 убитыхъ и дуже багато раненихъ. Страти Англичанъ вносили 74 убитыхъ и 94 раненихъ.

НОВИНКИ.

— Въ II-ї роковини смерти бл. п. Володимира Варвінського устроють рускі товариства „Промисла“, „Руска Бесѣда“, „им. Шевченка“ и „Академичне Братство“ въ понеділокъ 2 л. лютого въ великої сали „Народного Дому“ музикально-декламаторській вечеръ, зъ котрого чистий дохдъ призначений на стипендію им. Володимира Барвінського. Початокъ о год. 7½, вечоромъ. Цѣни мѣсць: фотелъ 1 зр., крѣсло въ першахъ рядахъ 80 кр., крѣсло въ дальшихъ рядахъ 60 кр., на салю вступитъ 40 кр., галерія 20 кр. Запрошеніе и билеты можна дбати щоденno межи 6—8 го днівъ вечоромъ въ товариствѣ „Академичне Братство“, ул. Скарбковська ч. 2, а въ день вечера при касѣ.

— Первій т. зв. „вояній вечорокъ“ въ сали „Народного Дому“ отбудовся, якъ було заповѣдено, въ суботу минувшого тыждня и удався якъ не можна краще. Танцюючихъ паръ було близько сто. Всѣ панночки були поубираній простилько, колько було въ народабмъ одязь. Строй панночки бувъ підь судомъ дамского трибуналу, зложеного зъ панъ: Ільницкой, Огоновской, Геровской и Площанською. Танцѣ розпочалия жзвою, охочою коломийкою. Подчас постѣдной фигури гауруа всѣ танцюючі дамы утворили кружокъ на серединѣ салѣ, а комитетовъ роздали всѣмъ присутнімъ дамамъ въ сали картки до голосовання на три царicѣ. Вибѣръ бльшостю голобовъ упавъ на панночки: Чуківську, Павликівну Огоновську. П. Джулинський, spiritus movens въ комитетѣ „вояній вечорокъ“, и два аранжеры вручили царину інсигнію: першої королевої трибюну ленту (сино-жовто-сину) черезъ грудь, а другої і третої царини таку-же двобарвну ленту (сино-жовту). Потомъ вѣдь три царини бгули козака, въ ихъ честь бгограного. Вся забава — а простиагнулася до 4-го години рано, ишла дуже весело и невыкушено, и вся молоджь опускала салю „Народного Дому“ съ великимъ вдоволеніемъ.

— Въ четверть дня 17 (29 л.) сїчня отбудовся въ комнатахъ тов. „Руска Бесѣда“, ул. Скарбковська ч. 2, забава съ танцами для членовъ „Р. Бесѣда“. Початокъ о год. 8 вечоромъ.

— Зъ Станиславова пишуть намъ: Въ четверть дня 5 л. лютого отбудовся на дохдѣ рускої „Читальни“ въ Станиславовѣ въ сали касина мѣщанскаго при лазкавой участї знаменитыхъ Денисовскихъ спбаковъ підь проводомъ Вир. о. Витошанського музикально-декламаторській въечорокъ съ танцями, изъ котрого запрошуваетъ, въ котрого складъ входять: Вир. о. катихъ І. Лягиновичъ, проф. О. Левицкий и Дръ Теофіл Окуневский. Початокъ точно о годинѣ 7½ вечоромъ. Цѣни мѣсць: вступитъ на салю 1 зр., за крѣсло 1 зр. 50 кр. Для учениковъ буде на часті концертному бтвorenia галерія по 30 кр. бтъ особи. Строй виключно домовъ, вояній або народнїй. Билеты можна вже бтъ теперъ за окананіемъ запрошенія дбати въ „Народнїй Торговлї“, а въ самъ день вечора бтъ 6 години при касѣ.

— Видѣть читальнѣ въ Товстенькомъ устроюе дні 4 лат. лютого, с. с. вт недѣлю масопустну аматорске представленье оценичної штуки „Арендарь“, на котре Вир. Родимцевъ маю честь запрошувати. Початокъ о 6-й годинѣ вечоромъ. — Въ імені Видѣль І. Миштакъ, мѣстоупредѣдатель.

— Чесна Бесѣда у Львовѣ, знакома въ своїмъ часѣ зъ дуже сердечныхъ своихъ забавъ, зновъ бтжвла. Отворивши для своихъ членовъ передъ Новимъ рокомъ власний льокаль підь числомъ 8 при улиці Конєвника, розочала вже такожъ и забавы домовъ, а навѣть дасъ ще въ тѣмъ карнавалъ въечорокъ съ танцами, котрый отбудовся дні 31 л. сїчня о. р. въ саляхъ „Frohsinn-у“. „Севка Beseda“ складається съ доброго війсковія товариства жючихъ у Львовѣ побратимовъ ческихъ и запросила численній лицъ нашъ на свїй въечорокъ, на котрому надѣяться можна веселю забавы. Карты вступній дбати можна въ „Ческїй Бесѣдѣ“, такожъ въ торговляхъ пп. Ф. Штаффа, при ул. Кароля-Людвіка и Ант. Кожелюжка при площахъ св. Духа.

— Зъ Ярослава пишуть намъ: Небувалого до сїхъ поръ торжества въ нашому мѣстѣ були мы сїдками дні 6 (18) сїчня, въ день празника Боголавенського. По літургії двигнулася о годинѣ 11 величавый походъ на водосвятіе, котре се го року отбулося на Сланѣ, а не якъ звичайно, на рицкі. Тысячъ побожного народа, представителій правителственныхъ и автомобічныхъ властей, всякої корпорації съ хоругвами, почтена компанія війска, а на конецъ війскової музикі додавали тому торжеству тымъ бльше блеску, а красный, кожде христіанське серце тѣлплюючі нашъ обрядъ, розчинивъ свою величавость, до котрої немало привиліялося и поважне число священиківъ зъ околицѣ, потрудившихся въ той цѣлі, щобъ піднести торжество сего великого празника. — По сконченію водосвятію принимавъ у себе мѣсцевий о. парохъ около 60 осбѣ; всѣ они, особливо Нѣмці, не видѣши до нинѣ такого богослуженія, висносили якъ найлучше враженіе о нашому св. обрядѣ. — Ї.

— Отъ товариства „Союзъ“ въ Чернівцахъ одержуємо слѣдуючу доцію: Підписане товариство за-

являє сїмъ прилюдну подяку Ви. пизше поименованымъ Панамъ, котрый причинилися до піддергажа нашого товариства мѣсячными вкладками. Тії Ви. пизне суть: Дръ мед. В. Волянъ; проф. Ом. Калужнякій; Волод. Ясеницкій, адъюнктъ суду краевого; Тигт. Реваковичъ, адъюнктъ суду Садагорѣ; проф. Ив. Глѣбовицкій; Кость Залозецкій, офіціяль телеграфу; Корн. Лукашевичъ, авскултантъ краевого суду; Ив. Ступницкій, магістеръ фармації п. о. Альфред Сѣменовичъ. Таножъ и всѣмъ низше наведенімъ Редакцію за присильку даромъ по однѣмъ прімѣрнику ихъ чарописе: „Дѣло“, „Слово“, „Зеркало“, „Зора“, „Батьківщина“, „Русская Рада“, „Господар и Промышленникъ“, „Шкільна Часопись“, „Вѣстникъ Народного Дому“, „Одесский Вѣстникъ“, „Вѣстникъ Европы“, „Труды Императ. економіческого общества“, „Gazeta Polska“, „Wieniec i Pszczola“, „Српски Народ“, „Slovenski Gospodar“, „Presse“, „Deutsche Zeitung“, „Slobodblatt“, „Allgemeine österre. Gerichtszeitung“ и „Notariats österr. Ger. Zeitig.“ — Отъ товариства рускихъ академиковъ „Союзъ“ въ Чернівцахъ — Олімпій А. Волянскій, голова; Григорій О. Ганкевичъ, писаръ.

— Рѣшенье сїму затягнуту покичку краєву въ сумѣ 200.000 зр. на підмогу потребуючихъ помочи го-сподаревъ сельськихъ, наїщеныхъ повенею въ р. 1884, получило вже цвісарску санацию, сталося оже закономъ.

— А ла Жоржъ Мотозо. Кождому переходачому улицами Львова колька днівъ тому назадъ мусобла впали въ-око посмертна картика: „Kirillo Christopheri k. k. Wachtmistr bei 11 Uhlanenregimente gestorben et al.“ Загадочне називаніе аще загадочнѣе имя Kirillo. „Кать его знає — кождый думавъ себѣ — чи се Италіанецъ чи Іспанецъ, чи що таке.“ Тычакою покійній панъ фельдфебель називався таки просто Кирило Христофорукъ и бувъ родомъ зъ Ольховцівъ підь Бережанами. Ігубувши каміанію австрійко-пруску 1866 р., дослужився степеніи вахмайстра а занесений бтгакъ судьбою по війсковій службѣ ажъ надь Адріатиче море, познавшися съ Таліянкою чи Тріестянкою і одружився. Ну, тепер имъ Кирило Христофорукъ звучало вже за „ординарно“ и п. фельдфебель перехрестився на „Kirillo Christopheri“ і такъ звавъ себе ажъ до смерти. Цѣкаве оно! Не правда?

— Хто виненъ? Угорскої рускої інтелигенції а передъ всѣмъ рускої священсьтво въ Угорщинѣ запознали, жаль сказать, свою високу масю розбудженія національного почуття въ-тичу-равши разъ живого слова овихъ молодшихъ братовъ — тої природної основи всякої живого письменства — довели до того, що нинѣ угорска Русь — якъ то каже въ однѣмъ зъ своїхъ послѣдніхъ чиселъ „Карпатъ“ — не має нѣякої літератури. Сумній то спровѣдѣвъ і піобрігадній станъ, но тижка отвѣтальність за него спадає въ великій часті на тихъ, що привялися за веденіе рускої публіцистики въ Угорщинѣ, бо хочь недасться зацерепичи, що мадарске правителство інспіріально относится до самостійного культурного розвою не-мадарськихъ племенъ, за-селяючихъ краї угорської короны въ силомѣць на-када всѣмъ народностямъ мадарську цивілізацію, то все-жъ таки живий національний організмъ зумує підь розумнимъ проводомъ охоронити свою індивідуальність і заимпонувати хочь бы и якъ сильному та могучому противникові.

— Такъ давнійшій „Свѣтъ“ якъ і теперѣшній „Карпатъ“, що по природному свому назначенню мали бути спочтами національного самопізнання угорськихъ Русинівъ, пошли хибною дорогою; они запознали живу народну рѣч въ застутивши еї по часті штучно кованымъ нѣбъ книжнимъ а нѣкому незрозумілымъ языкомъ, открылъ свои колюмни для мадарської мовы, котрою і теперъ печатається прочно по мадарсько а съ мадарською мовою вносить до своїхъ дмбовъ мадарські звичай і обычай і стається зовсімъ чужою народови, зъ котрої вишила і котрого соками годуєша.

— О. Брецкій Володиславъ, парохъ въ Радошицяхъ, дек. ясликого, іменованій II школъно-ординаріяскимъ комисаремъ для школъ народнихъ тогожъ деканата.

— Нові нотаріяти. Підслия нової норми уніформові панталони будуть въ висшихъ категоріяхъ зеленої а въ низшихъ синіми барви; панталони бльшого цвїтъ вже не можна буде бтъ теперъ носити. Прочі постанови змінюють ширину бортъ на рукавахъ та ковибрахъ, і пр.

— Незадавна доля судовъвъ авскултантовъ і практиківъ, котрі въ теперѣшніхъ отношеніяхъ службовихъ упсолдженій супротивъ своїхъ товарищівъ прочної категорії урядничихъ неразборюються сть найбльшимъ недостаткомъ, поки доведеся имъ получить першу окриму підбогу въ сумѣ 500 зр. а. в. на рѣкъ, викликала особливо въ послѣдніхъ рокахъ межи интересованими живимъ рухъ обявивши петиціями і депутатіями до представителівъ властей, шокливахъ рѣшили ту по нову форму соціального пытваня. Идуши за прямѣромъ своїхъ товарищівъ зъ другихъ провінцій державы, ради такожъ авскултантъ та практиканти зъ округа львівського вишого суду краевого надъ своимъ положеніемъ і способами получения своєї долі а результатомъ горячихъ нарадъ есть рѣшеніе запаше минувшіхъ пятицѣ, щобъ вислати по прямѣріи моравськихъ авскултантовъ депутатію до правительства і представителівъ парламентарівъ клубівъ, котрі бы представили наглядно существуючу на уснѣ отношенія і просили за рядженіе аномалій въ дозорѣ законодавчѣ. Депутація, котрая зъ авскултантомъ і доцентомъ університету дромъ Петромъ Стебельськимъ па чолѣ въ половинѣ лютого с. р. вибрається до Вѣднія, жалєється найлучшого успіха і має надѣю, що сферы, бтъ которыхъ са залежить прихильно внесутся до оправдливихъ домагань отпоручниківъ нашихъ може найбльшихъ въ цблій державѣ авскултантовъ і практикантовъ.

— Жидовскій дмъ приту. Львівській жидовскій купці і банкери оснували заведеніе, котрого цѣлоє дати прілогъ підъупнавши купцівъ-жидамъ. На вибудованье дому для заведенія зложивъ звѣтний львівський банкір Іаковъ Штрогъ 1000 зр., а купецъ Ігна. Фридъ 500 зр.

— Львівській лѣкарь, котрій становлять особну

округу товариства галицькихъ лѣкарівъ, бтбули сїми дніми загальні зборы для вибору заряду.

— Розписане конкурсу. Президія краевої ради шкільної оголошеної конкурсу на посаду директора IV-ї гімназії у Львовѣ, опорожнену по Евардѣ Гікло, теперѣшнімъ інспекторомъ краевої кадрової школи. Убѣгателі мають внести свою прошина до конца лютого с. р. До посади привезана пенсія VII ранги. — На мѣсце опорожненія по бол. Баравовському, іменено на посаду старшого учигеля въ семинарії учительської въ Станиславовѣ, розписаній такожъ конкурсъ; пенсія 1000 зр. а. в. на рѣкъ і піатилтній додатки активальній. Компенсенти мають внести свою пенсію пайдалше до 28 л. лютого с. р. і виказатися межи прочимъ такожъ знаньемъ руского язика въ мовѣ і письмѣ.

— Підвысшене плати офіціївъ низшихъ степенівъ. Що сего року має бути предложеній спільнімъ делегаціямъ проектъ закона о підвысненіе плати для офіціївъ низшихъ степенівъ і кадетовъ. Підслия сего проекту мала-бы підвыснитися плата кадетовъ зъ 8 зр. на 15 зр. мѣсячно; застушніківъ офіціївъ на 500 зр. рѣчно; поручниківъ зъ 600 зр. на 720 зр.; надпоручниковъ зъ 720 зр. на 840 зр.; капітановъ II класу зъ 900 зр. на 960 зр. рѣчно. На реалізованье сего проекту треба буде побольшити звичайну дотацію о 1,800,000 зр. на рѣкъ.

— Ц. к. генеральна Дирекція австр. желѣзниць державнихъ доносила, що съ днемъ 16 л. лютого с. р. буде заведений новий розкладъ єзды на Галицькихъ желѣзницяхъ державнихъ, котрій приносить додбності за їздою, рѣшились працювати за 3 марки на день. Мѣсцевій роботники - Американцѣ, добачаючи въ тѣмъ небезпечну для себе конкуренцію, іменно, що низькою цѣною шкодять, рѣшили позбутися своїхъ соперниківъ. Коли Словаки полягали въ шопѣ спати, нацали на нихъ американській роботники і половину зъ нихъ убили а прочихъ прогнали. Межъ тими, що ратувалися побѣгомъ, було много тяжко раненихъ і тѣ бтъ студеніи і болю поумирали въ лѣсѣ, поки жителі околиць змогли ихъ отшукати. Такі сумнія отношенія панують въ Америцѣ, до котрої несовѣтські агенти вигтають і нашихъ селянъ, обѣюючи имъ золоті гори.

— Мука з дерева. Въ північній Америцѣ устроїли млыни, котрі рѣжуть роди мягкого дерева і перемелюють на дробненькю муку, що по виду і вкусови майже не рѣжиться бтъ пшеничної. — Якъ говорять, уживается та мука лише въ технічніхъ цвїляхъ, а вѣті, що єї ливерантъ дмешують до правдивої муки і доставляють американській армії, показалися ложними.

— Въ статистиції середніхъ шкіль. Підслия оголошеної недавно статистичніхъ данихъ, въносяться до школъ гимназіальнихъ і реальнихъ, було въ Австрії 171 гімназія (о 2 бльшої якъ въ минувшому роцѣ). Въ 96 заведеняхъ бувъ викладовимъ языкомъ нѣмецкимъ, въ 38 ческимъ, въ 23 польськимъ, въ 4 італійськимъ, въ 1 рускимъ, въ 1 сербско-хорватськимъ; въ 6 гімназіяхъ отбуваються виклади въ двохъ языкахъ. Тії заведенія

татынцѣ, Филимона Огоновского на Джурбѣ, Тевофиля Кисилевского на Скороморах старѣ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемышльской.

Отзнаки крылошанскій получивъ о. Ваико-вичъ Иоанъ, парохъ въ Цѣнковѣ и мѣстодеканъ олешицкаго деканату.

Похвалу и признанье отъ ординарія получивъ о. Пасѣчинскій Кирилъ, парохъ Мокрянъ, дек. судово-вишеньского, за труды около построения церкви тамже.

На конкурсъ съ речинцемъ до дня 11 цвѣтня о. р. выставленъ парохія: Дошица, дек. дукоўскаго; Жегестовъ, дек. мушинскаго и Скло, дек. яворовскаго.

Презенту на парохію въ Медвежи, дек. дрогобицкаго, дало ц. к. намѣстництво о. Петру Ильинскому, пароху въ Шандорѣ.

Завѣдательство капеланія Милькова, дек. олешицкаго, получивъ о. Іосифъ Турянскій, сотрудникъ въ Жалалова. О. Константинскій Корнилъ, новопоставленный пресвитеръ, получивъ со-трудничество при пароху въ Вѣрхомля, дек. мушинскаго.

Введеній въ завѣдательство парохія Корчминъ, дек. беззаконія, о. Стефанъ Сапрунъ, сотрудникъ въ Каменки лѣсномъ.

Личный додатокъ 100 зр. зъ религійного фонду на дальшій лѣтъ получивъ о. Винкентій Со-занскій, парохъ въ Исаяхъ, дек. старо-самборскаго.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

о. Антоній Чапельский, парохъ въ Добровлянахъ, ревній патріотъ рускій и многонадѣйный душастиръ, умеръ дні 22 л. січня с. р. въ 69. роцѣ житія а 45 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Въ журналѣ "Русская Старина" находятся въ кнїзѣ за мѣсяць май: "Письмо Т. Г. Шевченка до Е. П. Ковалевскаго", а въ журналь "Истори-ческій Вѣстник" въ книжкѣ за ліпень помѣщены образокъ розвалинъ дома Хмельницкаго въ Суботовѣ, котрѣ истину ще 20 лѣтъ тому; образокъ есть копію зъ рукої зробленого Т. Шевченкомъ під часъ поїздки Субогова.

Черезъ редакцію "Дѣла" прислали:

— Для "Просвѣты": Веч. о. Е. Сабатъ въ Тысъ-меничинахъ 5 20 зр.; Веч. о. В. Небывловичъ въ Переяславъ 2 зр.; Вп. Братства церковнѣ въ Дублянахъ 1 зр. и въ Грабовцѣ 1 зр.; Вп. С. Ва-нью въ Угновѣ 25 кр.; Вп. М. Михаліакъ въ Путиловѣ 2 зр.

— Для Общества им. Качковскаго: Веч. о. Е. Сабатъ въ Тысъменичинахъ 1 зр.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускаго гимназіи: Веч. о. И. Курпакъ въ Карловѣ 1 зр.

— На дѣвоче воспиталище въ Перемышли: Веч. о. Киселевскій въ Невискахъ 1 зр.

— Для "Школьної Помочі": Вп. Братство въ Ляшковѣ 2 зр.

— Для рускаго мѣской школы: Вп. Братство въ Грицоволі 2 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

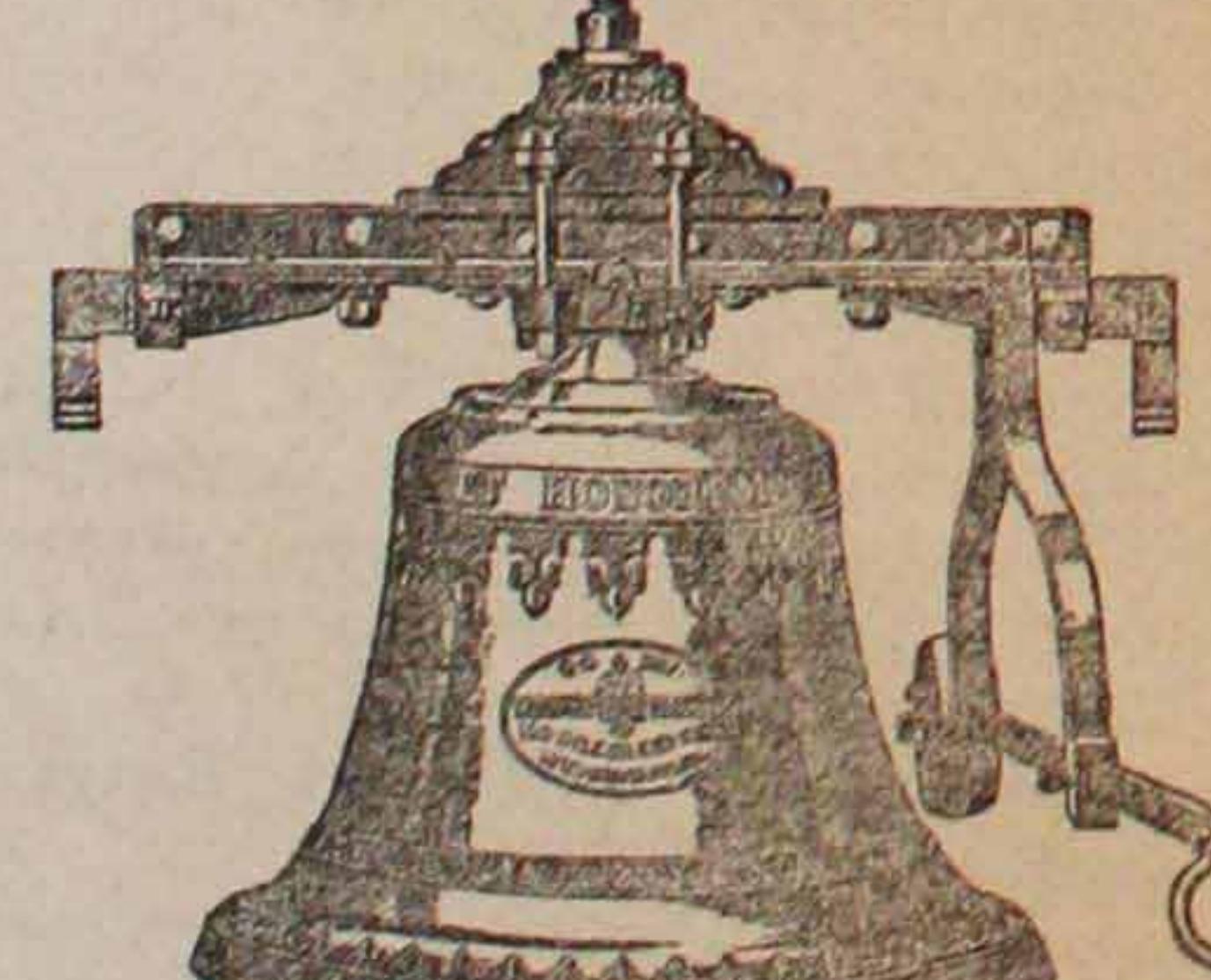
Вп. Жуку въ П. Въ недѣлю мы выполнили от-повѣдь.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (138—?) поручас

Специальности и универсальный сред-
ства французскій и іншій, якъ черезъ ню такъ
и черезъ інші фирмы оповѣщувани.

Ц. к. придворна лѣкарня дзвоновъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

що дзвоны високують на тревалости. Припоручанія високуються якъ най-скорше, точно и даже при найбѣднѣйшихъ условіяхъ заплаты Гармонічній дзвонокъ до престола съ сильными и голосными дзво-
нками.
Зъ алпаки: 1 складъ ст. 4 дзв. по 14 зр., 1 складъ ст. 3 дзв. по 11 зр.
Зъ москоунду: 1 " 4 " " 10 " 1 " 3 " 8 "
Огнічання: Выставка вѣденська 1873, дез медаль за по-
ступъ за складъ дзвоновъ для вѣденської Votivkirche 260
сотнаровъ ваги. Выставка промышл. у Вѣдні 1880 зол. медаль.
Задолжена 1888. Доставила 3946 дзвоновъ, 1.080.370 кильограммъ ваги.
Зъ сего до Вѣдні для 31 церкви 83 штуки дзвоновъ 86.069 кильог-
рамъ разомъ и 2 дзвоны до годинниковъ для нового ратуша 3345 кр. ваги.
1288 Надважка коштова даромъ.

Курсъ лѣвовскій зъ дня 26 л. січня 1885.

платить	жадають
австр. вагутово	
р. кр.	р. кр.
266 50	269 50
208 25	211 25
278 50	285 —
1. Акція за штуку.	
Жалів. Кар. Люда, по 200 р.	
" лѣвов.-черн.-ле. по 200 р.	
Банку ген. галіц. по 200 р.	
2. Листы заст. за 100 р.	
Общ. кредит. галіц. по 5% ав.	99 40 100 40
" " " по 4% ав.	91 50 92 75
Банку ген. галіц. 6% ав.	99 40 100 40
Листы дов. гал. руст. банку п. 6%	101 — 102 —
	— — —
3. Листы довжн. за 100 р.	
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. и Буков. 6% лѣсов., въ 15 лѣтъ	58 60
	101 20 102 20
4. Облиги за 100 р.	
Індемізація галіц. 5% м. к.	96 75 97 75
Облиг. комуналн. Гал. банку рустик. 6%	102 75 104 —
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%	16 50 18 50
5. Лѣссы мѣста Кракова.	
Станиславова	22 50 24 50
6. Монеты.	
Дукатъ гондерерскій	5 71 5 81
Цѣспарскій	5 75 5 85
Наполеондорп	9 72 9 82
Імперіяль	10 — 10 12
Рубель російскій срѣбрный	1 54 1 64
Паперовий	1 27 ³ / ₄ 1 29 ³ / ₄
100 марокъ вѣмѣнскихъ	60 10 60 80
Срѣбро	— — —

Желѣзничній поїзды.

Послія годинника лѣвовскаго.

Приходять до Львова:

Зъ КРАКОВА: о год. 5 мин. 36 рано поїздъ по-
спішній; о год. 9 мин. 27 веч. поїздъ особовий; о год. 10
мин. 33 передъ пол. поїздъ мѣшаний.

Зъ ПОДВОЛОЧИСЬКИ: на дверець Підзамче о год.
10 мин. 13 веч. поїздъ поспішній; о год. 2 мин. 28 рано
и о год. 3 мин. 42 по пол. поїздъ мѣшаний.

Зъ ПОДВОЛОЧИСЬКИ: на дверець головний лѣвов-
скій о год. 10 мин. 26 веч. поїздъ поспішній; о год. 3
мин. 5 рано и о год. 4 мин. 10 по пол. поїздъ мѣшаний.

Зъ СТАНІСЛАВОВА: (на Стрый), по пол. о год. 4
мин. 17 поїздъ особовий, въ ночі о год. 2 мин. 30 поїздъ
мѣшаний и о год. 8 мин. — рано поїздъ льоакальній Дро-
гобичъ-Стрый-Лѣвовъ.

Оходятъ зѣ Львова:

ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 46 вечеромъ поїздъ
поспішній, о год. 4 мин. 5 рано поїздъ особовий, о год.
5 мин. 3 по пол. поїздъ мѣшаний и о год. 6 мин. 35 рано
поїздъ мѣшаний льоакальній.

ДО ПОДВОЛОЧИСЬКИ: зъ головного дверця о год.
5 м. 56 рано поїздъ поспішній, о год. 12 мин. 31 по пол.
и о год. 10 мин. 27 веч. поїздъ мѣшаний.

ДО ПОДВОЛОЧИСЬКИ: зъ дверця Підзамче о год.
6 мин. 6 рано поїздъ поспішній, о год. 12 мин. 57 по
пол. и о год. 10 м. 56 веч. поїздъ мѣшаний.

ДО ЧЕРНОВЕЦЬ: о год. 6 мин. 30 рано поїздъ по-
спішній, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10
въ ночь поїздъ мѣшаний.

ДО СТАНІСЛАВОВА: (на Стрый) рано о год. 11
мин. 20 поїздъ особовий, веч. о год. 6 мин. 50 поїздъ мѣ-
шаний и о год. 6 мин. 45 рано поїздъ льоакальній Лѣвовъ-
Стрый-Дрогобичъ.

Хорошимъ подарункомъ на Свята и Новий Рік
буде

КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА ТОМЪ I,

оправленій въ подлотомъ и зъ високоличнимъ
заголовкомъ, съ портретомъ и короткою жи-
тєписею поета.

Книжочка та припурочена ц. к. краєсовою Ра-
дою шк. на премію для школної молодіжі
и до школнихъ бібліотекъ.

Цѣна 40 кр. (съ пересыпкою 45 кр.)

Можна дostaти черезъ редакцію "Школ. Часописъ"

При надходячомъ торжествѣ святометодіевскому

ворочас

Товариство "Просвѣта" книжочку:

ЖИТЬЕ

ПРОСВѢТИТЕЛЬСТВЪ СЛАВЯНЪ

святыхъ рѣвоапостольськихъ

КИРИЛА И МЕТОДІЯ

написавъ

Дръ Ю. Целевичъ.

Цѣна 12 кр., съ пересыпкою 14 кр.

Ц. к. концесіоноване БЮРО РАСІЯ И КОНТОРА ДЛЯ СЛУГЪ

П. МИТИГА

Улиця Ягілонська ч. 12 и Рейтана ч. 1.

Посерединичить въ купнѣ, продажи и аренда имѣніе, лѣсъ, млынъ, реальності, камениць и наймъ помешканій.
КОНТОРА СЛУЖБОВА ранѣ лишь добрую и добре поручену службу якъ: Пашни службн., пожові, бомб., ключниці, господиці, пазыніи до шитя, крою скунік и бѣла, локаві, вѣзниківъ, кухаркъ, камердинеръ и зѣбінъ, городниківъ. Офіціїлистѣ приватныхъ, управителѣ за кавцію и бѣла, Окономівъ, писарѣвъ, рахмайстрѣ, лѣсничихъ неділованыхъ, машинистѣ, горальнікѣ, розімѣтѣвъ камениць за кавцію, такожъ добровіхъ учительѣ и губернаторѣ, Польки, Нѣмківъ и Французіи; молодіжъ торговельну, ремісничу, дістарій, кельнеровъ касіерокъ, Роботникѣвъ для пп. предпріемствъ и господарствъ.

1—3

Тягнене 20-го лютого 1885.

Разомъ 10.000 выгранныхъ

КИНЧЕМЪ-ЛОСЫ

1. Головна выгана зр.

50.000

2 голов. выгр. 20.000, 3 голов. выгр. 10.000 зр. а. в.

можна получить въ

діорѣ лотерійномъ угр. джокей-клубу

5.000 зр. 3.000 зр.

1285 б. ? Natvanergasse Budapest Nat. Casino.

2.000 зр. 1.000 зр.

1.000 зр. 500 зр.

1.000 зр. 500 зр.